

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010116
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4313010116.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti odsúdenému C.. C. F., pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní poškodeného - spoločnosti Entrading, s.r.o. proti výroku o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 02.12.2014, sp.zn. 2T/17/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno f/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odsúdenému

C.. C. F. , narodenému XX.XX.XXXX v K. U., trvalý pobyt G., Z. XXXX/X,

podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá povinnosť nahradiť poškodenému - spoločnosti Entrading, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Rudnayovo nám. 1, IČO: 31 656 692, škodu v sume 10.596,56 Eur (desaťtisíc päťstodeväťdesiatšesť eur a päťdesiatšesť centov).

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice (ďalej „súd I. stupňa“) uznal v tom čase) obžalovaného C.. C. F. za vinného pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v období od 08.09.2000 do 24.01.2001 v okrese Levice, ako aj v iných okresoch v Slovenskej republike, ako obchodný zástupca firmy B. F., F... E., so sídlom XXX XX E., U. G. č. XXX, IČO: XX XXX XXX, preberal finančné prostriedky od rôznych firiem ako tržby - náhradu za dodaný tovar, pričom finančné prostriedky v celkovej hodnote 21.953,20 Sk (7.287,13 eur) v rozpore s povinnosťami určenými v pracovnej zmluve zo 06.03.2000, jej dodatku a nadväzujúcej dohode o hmotnej zodpovednosti neodovzdal do pokladne firmy, resp. nepreviedol na jej účet, ale si ich ponechal pre vlastnú potrebu, zároveň po okamžitom zrušení pracovného pomeru 29.01.2001 nevrátil spoločnosti náradie v hodnote 99.700 Sk (3.309,43 eur) odovzdané mu firmou slúžiace na predvádzacie účely, takto spôsobil Herman Slovakia, spol. s r. o., 050 01 Revúca, Mokrý Lúka č. 226, IČO: 31 656 692 škodu vo výške 10.596,56 eur. Za to mu uložil podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, 3, § 36 písmeno 1/, m/, § 37 písmeno m/, § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložil s určením skúšobnej doby (podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona) 3 roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený v tom čase (obžalovanému) rozsudkom Okresného súdu Nitra zo 04.02.2013, sp. zn. 33T/109/2012, právoplatným 27.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodenú spoločnosť ENTRADING, s.r.o. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok sa stal vo výroku o vine a treste právoplatným bezprostredne po jeho vyhlásení v dôsledku vzdania sa práva podať proti nemu odvolanie obžalovaným a prokurátorom. V nadväznosti na to písomné vyhotovenia rozsudku neobsahuje odôvodnenie v zmysle § 172 odsek 2 Trestného poriadku a C.. C. F. je ďalej s ohľadom na aktuálny procesný stav veci označovaný ako odsúdený.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie poškodený - spoločnosť Entrading s.r.o., ktorá je právnym nástupcom pôvodnej (skutkovo ustálenej) poškodenej obchodnej spoločnosti Herman Slovakia s.r.o. (od 28.07.2012), a to proti výroku o náhrade škody.

V písomných dôvodoch odvolania namietal, že škoda ním bola riadne a včas uplatnená najneskôr do oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania v prípravnom konaní. Škoda bola spoľahlivo zistená listinnými dôkazmi založenými v spise a nebol dôvod na odkázanie ho s celým nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Výška škody navyše s popisom jej vzniku a označením poškodeného vyplýva aj zo skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku, kedy súd jednoznačne musí priznať náhradu škody, ak tomu nebráni zákonná prekážka, ako to vplýva aj z § 287 odsek 1 druhá veta Trestného poriadku.

Súdu teda nič nebránilo, aby zaviazal obžalovaného náhradou škody poškodenému.

Ďalej poukázal aj na to, že súd I. stupňa nerešpektoval § 173 odsek 4 Trestného poriadku, z ktorého okrem iného vyplýva, že ak má poškodený splnomocnenca, doručuje sa rozsudok len tomuto splnomocnencom. V danom prípade poškodená obchodná spoločnosť bola v konaní zastúpená splnomocnencom - advokátom Mgr. Mariánom Jankovičom, pričom plnomocenstvo je obsahom spisu. Aj napriek tomu súd I. stupňa doručil napadnutý rozsudok len poškodenej spoločnosti.

Súd I. stupňa napokon taktiež uviedol sčasti nesprávne poučenie v napadnutom rozsudku, že „Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody,“ hoci poškodený má podľa § 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku právo napadnúť rozsudok odvolaním pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, čo znamená, že môže podať odvolanie proti akémukoľvek výroku o náhrade škody, t.j. nielen proti výroku o priznaní náhrady škody ale aj proti výroku o odkázaní poškodeného na občianske súdne konanie.

S poukazom na dikciu § 287 odsek 1, 2, § 54 odsek 1, § 307 odsek 1 písmeno c/, § 308 odsek 1, § 309 odsek 1 a § 322 odsek 3 Trestného poriadku a vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd sám rozhodol vo veci rozsudkom a zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - poškodeným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie poškodeného je dôvodné.

Z predloženého spisu vyplýva, že súd I. stupňa vo veci napadnutým rozsudkom rozhodol na hlavnom pojednávaní z 02.12.2014.

Po prednese obžaloby prokurátorom postupom podľa § 256 odsek 2 Trestného poriadku oznámil spôsob uplatnenia si nároku na náhradu škody poškodeným z prípravného konania prečítaním časti zápisnice o výpovedi splnomocnenca poškodeného z 26.09.2012 (č.l. 163).

Po vyhlásení obžalovaného o uznaní viny a procesnom postupe upravenom v § 257 Trestného poriadku uznesením podľa odseku 7 citovaného ustanovenia vyhlásenie (v tom čase) obžalovaného o uznaní viny prijal, pričom následne v zmysle odseku 8 tohto ustanovenia vyhlásil, že „dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste“.

Následne postupom podľa § 269 Trestného poriadku vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov - oznámenia nového obchodného mena poškodeného, výpisu obchodného registra, odsudzujúcich rozhodnutí vo vzťahu ku ktorým ukladal súhrnný trest a odpisu registra trestov.

V rámci tohto oboznamoval aj obžalobu podanú v posudzovanej trestnej veci, čo je nesprávny postup, nakoľko obžaloba je osobitný procesný úkon prokurátora, nie listinný dôkaz.

Na druhej strane listinné dôkazy preukazujúce vznik škody poškodenej obchodnej spoločnosti obsiahnuté vo vyšetrovacom spise neoboznámil vôbec.

Ide najmä o pracovnú zmluvu, daňové doklady, zápisnicu škodovej komisie a na jej základe vydané rozhodnutie riaditeľa spoločnosti (č.l. 9-61) a dohody o uznaní záväzku a hmotnej zodpovednosti (č.l. 169-171).

Súd I. stupňa teda nepostupoval už procesne správne nerešpektujúc § 257 odsek 8 veta prvá Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Dôvodné sú ďalej, a to v plnom rozsahu, aj odvolacie námietky poškodenej obchodnej spoločnosti (podané prostredníctvom jej splnomocnenca).

Súd I. stupňa nerešpektoval dikciu § 287 odsek 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

V posudzovanej trestnej veci je zrejmé, že škoda ako kvalifikačný moment bola skutkovo ustálená v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku, pričom nárok na náhradu škody bol poškodeným riadne a včas uplatnený, pričom škoda ani sčasti uhradená nebola, preto bolo povinnosťou (nie možnosťou) súdu I. stupňa zaviazat' odsúdeného k náhrade škody poškodenému, nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka.

Súd I. stupňa pochybil aj pri doručení napadnutého rozsudku, keď tento doručoval priamo poškodenej obchodnej spoločnosti, hoci táto bola už od štádia prípravného konania zastúpená splnomocnencom, nerešpektujúc tak § 173 odsek 4 Trestného poriadku, podľa ktorého ak má zúčastnená osoba alebo poškodený zákonného zástupcu, doručí sa rovnopis rozsudku len zákonnému zástupcovi; ak majú splnomocnenca, doručí sa len splnomocnencovi. V tomto smere však poškodený uvedeným postupom neutrpel ujmu na svojich právach, nakoľko odvolanie napokon podal riadne a včas v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom splnomocnenca, ktorému sa tak zjavne napadnutý rozsudok, zrejme cestou poškodeného dostal do dispozičnej sféry.

Neprávne je aj poučenie v napadnutom rozsudku o rozsahu práva poškodeného podať odvolanie proti rozsudku vo výroku o náhrade škody, ktoré nerešpektuje dikciu § 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, t.j. nie len proti výroku, ktorým bola náhrada škody priznaná, ale aj proti výroku, ktorým bol poškodený s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie (čo logicky v praxi aj je pravidlom).

Na základe vyššie uvedených skutočností, zdôrazňujúc ustanovenie § 287 odsek 1 Trestného poriadku dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je nesprávny v napadnutom výroku o náhrade škody. Uvedenú nesprávnosť preto sám napravil tak, že napadnutý rozsudok v rozsahu napadnutom odvolaním poškodeného vo výroku o náhrade škody zrušil a sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v jeho výrokovej časti, t.j. o povinnosti (toho času už) odsúdeného nahradiť poškodenému škodu v celom

rozsahu v akom táto bola preukázaná a aj v už právoplatnom výroku o vine napadnutého rozsudku skutkovo ustálená.

Odvolací súd tak rozhodol na verejnom zasadnutí, ktoré po jeho opakovanom odročovaní pre neprítomnosť a nedoručiteľnosť upovedomenia odsúdenému poštou aj cestou polície, vykonal v neprítomnosti odsúdeného aplikujúc pre doručenie upovedomenia tzv. fikciu doručenia v zmysle § 66 odsek 3 Trestného poriadku.

Prostredníctvom vyjadrenia poškodeného bolo aj do momentu rozhodnutia odvolacieho súdu preukázané, že posudzovaná škoda nebola odsúdeným ani sčasti uhradená, preto pre priznanie poškodenému jeho riadne a včas uplatneného nároku na náhradu škody nebránila žiadna zákonná prekážka.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.